

Їх долі пов'язані з рідним селом

Кожному з нас найдорожчим серцю є те село, де народився, де мати тебе викупувала в чорнобривцях і любистку і доріг до якого є наймилюшою з усіх доріг на світі, бо веде додому.

Для антопільчан найріднішим і найкращим є своє село, бо воно - це сім'я сімей, велика родина, єднання і в труді, і в пісні, в горі і в радості, в енергії молодості і в мудрості старших. Тут глибоко шанують тих, хто свою долю пов'язав із селом, не покладаючи рук трудився на колгоспних полях, віддаючи землі-годувальниці свою силу і любов незрадливих сердець.

Завітайте сюди, запитайте у простих і щирих душею людей, кому б вони вклонились низенько за труд, за гідно і чесно прожиті життя. Впевнена, вони обов'язково назвуть Марію Степанівну Вечір, Лідію Василівну Ящук, Теклю Семенівну Зіневич, Євдокію Петрівну Величенко. Цей перелік можна було б продовжувати і далі. Усіх єднає те, що

Коли ці літа так швидко збігли, не розуміє й сама, бо тепер вони ідуть так втомлено, як і вона. Сяє на осліпчику під хатою і згадує, згадує... Здається, все це недавно було: три класи закінчила, у 12 літ пішла працювати в колгосп, в 1941-ім вийшла заміж за сільського коваля Василя, четверо дітей нажили та

рано пішов хазяїн з цього світу. Сама виводила в люди трьох синів і доньку. Володимир з Надією живуть в Житомирі, а Леоніда і Юрія - похоронила. Чоловік і сини часто ходять непроханими го-

ва райкому профспілки працівників АПК А. Б. Дергай та орендарі земельних паїв Дмитро і Сергій Ткаченки, зичили усіляких гараздів, здоров'я.

Лідія Василівна закінчила 3 класи сільської школи і з 12 років працювала на колгоспному полі.

Чоловік її, Йосип Антонович, був механізатором. З ним виростили троє дітей. В селі залишилися тільки Валентина, яка, як і батько, стала механізатором - водила впевнено свій ЮМЗ.

Тепер вони живуть разом - мати, дочка і внучка Галина, яка вчителює в сільській школі. Цікавим є той факт, що дві юві-

лярки - і М. С. Вечір, і Л. В. Ящук є ровесницями нашого району, а Галина - ровесниця незалежної України.

Що стосується Лідії Василівни, то вона довгий час очолювала буряківничу ланку п'ятисотенниць. Вирощували такі врожаї цукрових буряків, що за це відрадили трудівниць у Москву на ВДНГ. П'ятдесят п'ять років жінка присвятила праці в рідному колгоспі.

Заслуженою шаную користуються в селі і Є. П. Величенко та Т. С. Зіневич, перша учора зустріла свої 92, а другий стільки ж виповниться 1 вересня. На колгоспних полях пройшла їх юність, на них вони зустріли і свою старість. Скільки роботи переробили їх руки. У кожній - понад 50 років трудового стажу. Ще й тепер вони не знають спочинку - кожна в силу можливостей працює на своїй присадибній ділянці - це щоб подалі відігнати старість, що так уперто наступає. Щосуботи до Євдокії Петрівни Величенко приїздить з Житомира племінник Олександр, який все допомагає, бо вона йому, як мати.

Текля Семенівна Зіневич горнетесь до дітей. П'ятеро народила й виховала, трьох уже втратила і чоловіка теж. І той біль тинню ліг на її душу, він - довчний. Але вона радіє синами, внуками, правнучками. Бабуся пригорнула внук Олександр із дружиною Тетяною, оточили її любов'ю і теплом.

Піклується про обох жінок і соціальний працівник Л. Т. Соколівська - щира і добра жінка. Обоє раді, коли вона приходить до них в дім та й сільський голова П. І. Сілецький теж у них частий гість - поцікавиться проблемами, поспілкується, коли потрібно - допоможе. Бо й справді село - це єдина велика родина, а його люди - найцінніше багатство.

Валентина ВАСИЛЮК

Марія Степанівна Вечір

Лідія Василівна Ящук з родиною

у них такі схожі долі, їх викохало і виростило село, виховувалися вони за тими неписаними законами і традиціями, котрі вкорінилися тут з діда-прадіда.

Пройдіть однею з сільських вулиць - Чапаєва. Біля невеликої охайної хатини обов'язково зупинитесь - зачаровані і здивовані. Хазяйку, Марію Степанівну Вечір побачите або на горі, або серед квітів. Порядкує тут годинами. Пригорнулися до бабусині хатини пом'яки і чорнобривці, визирає з-за тину мальва і цілується з вітром, а он сонце гойдається на соняху, який схилив в поклони свою голову перед старенькою, наче хоче віддати шану її літам - 15 липня поточного року їй виповнилося 90.

стіями у її сні. Нею тепер опікується Надійн син Віктор зі своєю дружиною Людмилою, які живуть поруч, допомагають бабусі, відносять у них - найтепліші. Шкодуєть вони Марію Степанівну, знають, що сили уже залишилося мало, бо на колгоспних буряках і фермі лишила її, адже має понад 50 років трудового стажу. А тепер її єдина радість - діти, внуки, правнуки - ними вона живе. До дочки в місто хіба що взимку навідається, поживе трохи і знову до своєї оселі, бо тут все рідне, дороге серцю.

Схожа доля і в її односельчанки - Лідії Василівни Ящук, яка 24 липня, зустріла свої 90. Вітали її з ювілеєм рідні, односельці, від імені райдержадміністрації, районної ради, ради ветеранів - голо-

Комунальне підприємство
«Дитячий оздоровчий заклад «Чайка» Андрушівської районної ради»

ПРОВОДИТЬ НАБІР дітей на ІV оздоровчу зміну, яка триватиме з 10 по 30 серпня 2013 року. Вартість путівки для дітей тих батьків, що працюють, - 200 гривень.
 Тел.: 097-820-74-24; 067-411-01-31.
Дирекція

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Шлях до комунізму

1980 рік

Орган Андрушівського району Компартії України та районної Рада депутатів трудящих Житомирської області.

ДЕРЖАВНЕ СТРАХУВАННЯ — СПРАВА ВСЕНАРОДНА

ГОСПОДАРСТВАМ ВИГІДНО

У нинішніх умовах господарювання роль і значення страхування постійно зростає. При чинному порядку укладення договорів на колгоспне майно держава бере на себе все більші обов'язки, розширюючи коло страхових взаємовідносин між господарствами й держстрахом. Така система дуже вигідна і є тим важливим заходом, який дозволяє уникнути непередбачених збитків.

Партійна організація, управління колгоспу, трудівники поля вель час борються за підвищення врожайності сільськогосподарських культур. І за останні роки досягли деяких успіхів. Проте проти-стояти прихкам погоди ми не завжди в змозі. Так, в минулому році через несприятливі умови недобір врожаю цукрової буряків, ячменю, кукурудзи, насіння конюшини наніс збитки в сумі 176,2 тисячі карбованців. Вони повністю відшкодовані держстрахом. При цьому страхові внески перераховані райспеції лише в сумі 87,9 тисячі карбованців. Це ми сприймаємо як турботу держави про зміцнення економіки наших господарств.

Чималі вигоди мають односельчани від добровільного страхування своїх будівель, майна, худоби. Думаю, що потрібно ще більше сприяти державному страхуванню, добиваючись ширшого його розповсюдження, а це дасть можливість поповнити страхові доходи, необхідні для згаданих виплат як колгоспам, так і населенню. Це і буде нашою відповіддю на рішення XXVI з'їзду КПРС, де сказано: «Розвивати державне, особисте і майнове страхування...».

В цьому ми вбачаємо прояв турботи про добробут людщини праці.

В. КАЛІНЧУК,
 секретар парткому колгоспу імені Леніна.

У колективі комуністичної праці

Так вже повелось у колективі районної інспекції держстраху, що трудові перемоги не тільки радують, а й надихають на нові звершення. Завдячуючи саме цьому й сумлінній праці, бригада № 3 завжди в соціалістичній виборює призви місяця. Недаремно вона носить високе звання колективу комуністичної праці, стала ініціатором почину: «Плани першого року п'ятирічки — достроково».

На знімку: (праворуч) бригадир В. А. БОГАЧУК знайомить колег з тижневими планами. Як доказав досвід, вчасна інформація та підсумки — неабияка частка успіху.

Фото Л. Метельського.

ЯК ЗАПОБІГТИ РАХІТУ СЛУЖБА ЗДОРОВ'Я

Рахіт буває у дітей до дворічного віку, але переважно в немовлят. Однією з основних його причин є недостатнє використання свіжого повітря і сонячних променів.

Недуга частіше розвивається в ті поди року, коли малюта рідко перебувають надворі, коли в організмі мало вітаміну «Д», на який багаті риб'ячий жир, яєчний жовток, вершкове масло тощо. Велике значення має також правильне годування грудним молоком. Не слід віддавати перевагу вуглеводним стравам (хліб, каша, печиво), бо це призводить до зменшення кількості мінеральних солей.

До хвороби дуже чутливі ті малюки, котрі народилися недоношеними. Перші її ознаки: неспокій, безсоння, потіння. На жаль, їх не помічають більшість матерів і вчасно не звертаються у спеціальні заклади. При рахіті настають зміни в кістках і м'язах. Вони стають м'якими, особливо черепа, і податливими.

Тоді голова збільшується в розмірах, приймає специфічну форму. Скелет також викривлюється, грудина вигинається вперед, різких змін зазнає хребет, пізно з'являються зуби. Якщо хворобу не лікувати, людина стає інвалідом на все життя.

У її запобіганні основна роль належить матері. Потрібно правильно доглядати немовля від появи його на світ.

У теплу погоду для фізичного загартування треба обов'язково виносити з приміщення, дбати про частоту, стежити за тим, щоб подушка і матрац не були надто м'які. Тому їх необхідно набивати сіном. Частіше відкривайте навісті вікна, адже скло не пропускає ультрафіолетові промені.

Всі інші поради вам дадуть охоче в дитячій консультації, яку відвідайте щомісяця. В ній спеціалісти проведуть профілактичні щеплення, стежитимуть за нормальною вагою, зроблять відповідні замірювання.

У медицині профілактика відіграє надзвичайно важливу роль, адже допомагає завчасно дізнатися про приховані симптоми тієї чи іншої недуги, робити все можливе, щоб запобігти її перебігу та побічним ускладненням.

Отже, шановні батьки, пильно стежте за здоров'ям своїх малюків, не допускайте виникнення у них рахіту!

Г. ОСЕЦЬКА,
 лікар-педіатр.